

Construint la Terrassa del tombant de segle

Manuel Royes i Vila*

L'urbanisme, l'ordenació del territori, és una tasca cabdal per a configurar la fesomia de les ciutats. I no afecta només la seva fesomia, sinó que incideix, fins i tot, en el seu propi caràcter, en les seves voluntats.

Darrera de qualsevol gestió urbanística existeix una voluntat política, que es posa de manifest en el planejament, però que després es traduirà al carrer amb construccions, amb infraestructures, amb parcs i zones verdes, amb equipaments, condicionant, per tant, en bona part la satisfacció de les necessitats més elementals, les condicions de vida dels ciutadans.

Des d'una altra perspectiva, el futur de les ciutats, el seu possible desenvolupament i la seva vitalitat econòmica, estaran fortament condicionats per l'ordenació del territori, per l'accés a la xarxa general de comunicacions, i naturalment, per la disposició i la qualificació dels terrenys dins el propi terme municipal, per l'existència de xarxes viàries i per les possibilitats del transport, entre d'altres condicionants. Però no és només això. Des d'un punt de vista intern, la gestió urbanística pot ajudar de forma decisiva a equilibrar, o pel contrari pot agreujar, les diferències i contradiccions entre els diversos sectors socials que conviuen i integren una ciutat. En aquest sentit, els darrers anys, els nous Ajuntaments democràtics de les poblacions del rerafons de Barcelona, hem hagut d'emprendre una acció gairebé justiciera, per tal de posar límit al procés d'especulació del sòl, i a fi d'ajudar a equilibrar les condicions de vida de tots els ciutadans, tan els que resideixen al centre, com

aquesta àmplia majoria de ciutadans que viuen als barris.

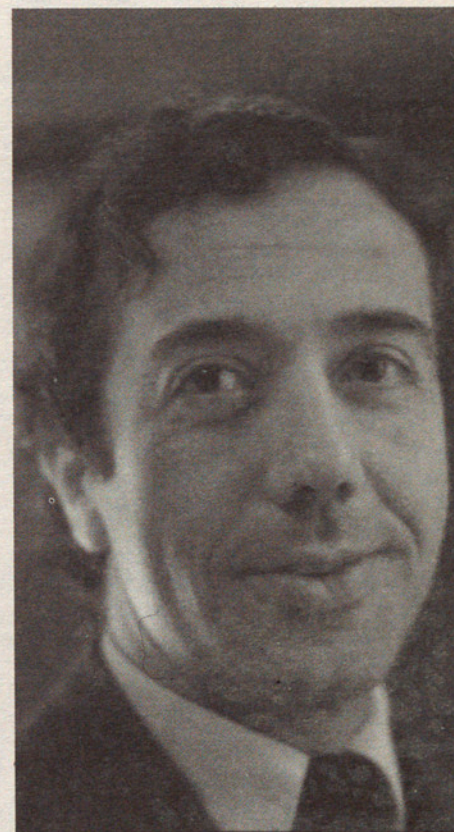
Terrassa, és una d'aquestes ciutats que s'ha desenvolupat al caliu de la industrialització, i aquest caràcter industrial que volem mantenir i revitalitzar, es fa palès en centenars de petites i mitjanes empreses que conformen un teixit industrial alentit per la capacitat d'iniciativa, el treball, i fins i tot, l'audàcia de molts terrassencs.

Per la seva situació dins la comarca del Vallès Occidental, Terrassa està cridada a exercir un paper important en la revitalització industrial del nostre país, assumint el paper de ròtula entre Barcelona i les comarques de l'interior de Catalunya a través del túnel de Collserola i la projectada autopista fins a Manresa. Més endavant i amb els túnels del Cadí en funcionament, Terrassa pot constituir una anella important en l'eix entre el sud francès i el port de Barcelona.

Aquestes perspectives de futur, que condicionaran el desenvolupament de Terrassa en el proper segle, i paral·lelament, la millora de les condicions de vida dels terrassencs, necessiten d'una infraestructura i un equipament ciutadà adient per tal de facilitar la instal·lació al nostre terme municipal d'indústries i serveis.

Per tal de fer possible aquestes voluntats, recollides en el Pla General d'Ordenació de 1983 -un Pla aprovat unànimement i assumit per tota la ciutat- l'Ajuntament de Terrassa aconseguí la creació de la Gerència Municipal

d'Urbanisme, organisme que va treballar en ultimar la redacció d'aquest Pla General, i que ara, treballa en la planificació i la gestió urbanístiques, amb els objectius abans expressats de revitalització del caràcter industrial de Terrassa i de millora de la qualitat i les condicions de vida de tots els seus ciutadans.

PILAR VILADEGUT

* Manuel Royes i Vila, és alcalde de la ciutat de Terrassa (Vallès Occidental).